

Súd:	Krajský súd Trenčín
Spisová značka:	3To/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3125010893
Dátum vydania rozhodnutia:	17. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Roman Hargaš
ECLI:	ECLI:SK:KSTN:2025:3125010893.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. D. XXX, C. E., toho času vo výkone väzby v F. a F. G., trestne stíhanému pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno e) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 17. decembra 2025 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. septembra 2025, sp. zn. 8T/53/2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 4. septembra 2025, sp. zn. 8T/53/2025, bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania v bode 1 prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno e) Trestného zákona a v bode 2 prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

„1. dňa XX.XX.XXXX v presne nezistenom čase medzi 18:00 hod. a 19:00 hod. v H. na dvore pred domom na I. J. XX, pod vplyvom alkoholu povedal poškodenej K. A. za použitia vulgarizmov, že ju zabije, pričom túto vyhrážku povedal v prítomnosti L. M., G. N., O. E. a C. E., ktorí túto jeho vyhrážku na adresu K. A. počuli, následne z miesta odišli a privolali políciu, pričom keď sa G. N. na miesto vrátila, aby odvieďla K. A., uvidela obvineného so sekerou v ruke, preto z miesta opäť ihneď odišla, z čoho mala poškodená K. A. strach o svoj život,

2. dňa XX.XX.XXXX v čase približne o 11:00 hod. v obci C. E. v blízkosti autobusovej zastávky pri križovatke na C. E., časť B. a C. E., časť B. P. poškodeného Q. G. jedenkrát udel pášťou do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený Q. G. utrpel zranenie - zlomeninu klbového výbežku dolnej čeľuste vľavo s posunom, ktoré si vyžiadalo vyšetrenie v nemocnici s následnou hospitalizáciou v trvaní od 10.09.2024 do 12.09.2024 na Klinike ústnej, tvárovej a čeľustnej chirurgie, kde 11.09.2024 podstúpil operačný zákrok čeľuste s dobou liečenia päť až sedem týždňov, pričom bol poškodený Q. G. obmedzený na bežnom spôsobe života 37 dní, z toho 2 dni závažne, kedy bol počas tohto obdobia obmedzený prakticky vo všetkých oblastiach, v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, komunikácie, mobility a nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov a 35 dní menej závažne a to v prijímaní potravy, kedy mal doporučené prijímať len kašovitú stravu

Za to bol okresným súdom obžalovaný A. B. odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona a v spojení s § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, pričom podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks sekera s plastovou rúčkou čiernej farby o rozmere 38 cm s tým, že podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Okresný súd zároveň podľa § 73 odsek 2 písmeno c), odsek 4 Trestného zákona v spojení s § 74 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému ústavné ochranné protialkoholické liečenie.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej D. P. R., K., R. S. X, A., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 4.287,87 Eur do desiatich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia a podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku poškodeného Q. G. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože prokurátor podal proti nemu ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, ako aj z dôvodu neuloženia ochranného opatrenia – ochranného dohľadu, ktoré dodatočne písomne odôvodnil nasledovne:

„Obžalovaný A. B. po prednesení obžaloby učinil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Na podklade prijatia vyhlásenia obžalovaného o uznání viny, okresný súd správne ustálil skutkový stav predmetnej veci, tento správne vyhodnotil aj po právnej stránke a konštatoval vinu obžalovaného. Následne vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a uplatnenom nároku na náhradu škody.

Pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy. Upriamil pozornosť aj na priznanie obžalovaného k trestnej činnosti a jeho úprimnú ľútosť, ktoré je podľa názoru samosudcu dôležitým faktorom smerujúcim obžalovaného k jeho náprave, pričom po riadne absolvovanom ochrannom liečení sa u obžalovaného odbúra určitá tendencia páchať trestnú činnosť pod vplyvom alkoholu.

S uloženým nepodmienečným trestom odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov sa nestotožňujem z nasledovných dôvodov.

Trest ako právny následok trestného činu musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Súd pri ukladaní trestu nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného, ktorého správanie sa opakovane dostáva do stretu so zákonom, pričom z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že sa dopúšťa druhovo rovnakej trestnej činnosti násilného charakteru, a to najmä pod vplyvom alkoholu, kedy jeho závislosť na alkohole potvrdil aj znalec v znaleckom posudku, ktorého závery boli na hlavnom pojednávaní oboznámené. V nedávnej dobe (za skutok spáchaný 19.07.2022) bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/89/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/5/2023, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 16.02.2023, a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona na nepodmienečný trest na 1 rok a 4 mesiace, ktorý vykonal 19.11.2023. V súvislosti s týmto odsúdením absolvoval ochranné protialkoholické liečenie ústavné, z ktorého bol prepustený dňa 07.10.2023.

Ak ani vyššie uvedený trest a absolvované liečenie neodradili obžalovaného od páchania trestnej činnosti a požívania alkoholických nápojov, pod vplyvom ktorých podľa znalca jeho správanie nepremyslené, impulzívne, agresívne a bez anticipácie konsekvencií svojho konania, potom nie je zrejmé, ako by mal obžalovaného od páchania ďalšej trestnej činnosti odradiť trest kratšieho trvania, v tomto prípade v trvaní 10 mesiacov, keďže ani predchádzajúci dlhší nepodmienečný trest a absolvované ochranné ústavné protialkoholické liečenie neboli pre obžalovaného dostatočnou motiváciou viesť riadny život.

Hoci sa obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutkom priznal, vzhľadom naj osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, spôsob spáchania činu a jeho následky, trest uložený v dolnej polovici

zákonom ustanovenej trestnej sadzby, nemožno považovať za spravodlivý a primeraný. Funkciu trestného práva ohľadom individuálnej a generálnej prevencie uložením takéhoto mierneho trestu možno považovať za zoslabenú. Súdom uložený nemá tak tendenciu odradiť iných od páchania trestnej činnosti a nepreukazuje zákonné a spravodlivé posúdenie všetkých okolností prípadu. Primeranosť trestu je pritom nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatelia je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k tejto akceptácii trestu zo strany páchatelia nemôže dôjsť.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento už bol odsúdený tak za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona (trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín 3T/55/15, právoplatným dňa 06.06.2015) ako aj za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b) Trestného zákona (rozsudkom Okresného súdu Trenčín 2T/89/2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne

sp. zn. 2To 5/2023), v prvom prípade bolo upustené od ukladania súhrnného trestu vzhľadom na uložený nepodmienečný trest a v ďalšom prípade, pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 4 mesiace. Z uvedeného vyplýva, že u obžalovaného A. B., sú splnené podmienky aj pre uloženie ochranného opatrenia vo forme ochranného dohľadu podľa § 76 ods. 1 Trestného poriadku, ktorý mu odvolaním napadnutým rozsudkom nebol uložený a ktorý je vzhľadom na osobu páchatelia dôvodným opatrením, ktoré by po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody malo prispieť jednak k ochrane spoločnosti ako aj k náprave obžalovaného.

Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 321

odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/19/2025 zo dňa 04.07.2025 v časti výroku o treste a následne za použitia ustanovenia § 322 odsek 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol a vymeral obžalovanému A. B. trest odňatia slobody v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a uložil podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému ochranný dohľad.“

Obžalovaný A. B. sa prostredníctvom obhajcu k podanému odvolaniu prokurátora písomne vyjadril nasledovne:

„V celom rozsahu sa stotožňujem s prvostupňovým rozsudkom, s uloženým trestom ako aj s jeho odôvodnením. Mám za to, že prvostupňový súd sa zákonným spôsobom vysporiadal so všetkými okolnosťami, za ktorých došlo k spáchaniu skutkov, s priťažujúcimi ako aj poľahčujúcimi okolnosťami.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín svoje odvolanie a potrebu uloženia trestu v hornej polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby odôvodňuje najmä skutočnosťou, že v minulosti som už bol trestne stíhaný a predchádzajúce odsúdenia nesplnili svoj účel. Takéto závery sú podľa môjho názoru nedôvodné, nakoľko prvostupňový súd všetky moje predchádzajúce odsúdenia riadne vyhodnotil. Prvostupňový súd tiež vyhodnotil moju osobu, hodnotenie ÚVTOS, moje pomery a možnosti mojej nápravy.

K odvolaciemu dôvodu prokurátorky, že absolvované ochranné ústavné protialkoholické liečenie nebolo pre mňa dostatočnou motiváciou viesť riadny život, a preto je potrebné uloženie prísnejšieho trestu, uvádzam, že tento argument prokurátorky považujem za nedostatočný, právne neudržateľný a to z viacerých dôvodov:

Alkoholizmus je medicínsky uznaná choroba (diagnóza), nie prejav morálneho zlyhania. Alkoholová závislosť je podľa medzinárodných medicínskych klasifikácií diagnózou psychiatrického spektra. Ide o chronické relapsujúce ochorenie, pre ktoré je recidíva typickým symptómom, nie dôkazom „nepolepšiteľnosti“ alebo nezáujmu o nápravu. Recidíva pri chronickej závislosti je odborníkmi považovaná za očakávateľnú. Medicínsky konsenzus hovorí, že u osôb s diagnózou závislosti sa recidíva nevníma ako zlyhanie liečby, ale ako súčasť jej priebehu. Liečba sa preto často opakuje alebo upravuje. Ak som po absolvovaní ústavného protialkoholického liečenia mal recidívu, nie je to dôkazom nedostatočnej výchovnej funkcie predchádzajúceho trestu a nemôže táto skutočnosť sama o sebe byť automaticky vykladaná ako okolnosť odôvodňujúca prísnejší trest. Sprísnenie trestu len preto, že

obžalovaný trpím chronickým ochorením, by bolo protiústavné a odporovalo by zásade humanizmu trestného práva.

Na základe vyššie uvedených skutočností mám za to, že súdom prvého stupňa uložený trest je zákonný a primeraný. Po výkone trestu odňatia slobody budem opätovne absolvovať súdom nariadené ústavné protialkoholické liečenie, čím bude podľa môjho názoru dostatočne naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., t.j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, čo bude pre mňa dostatočným trestom za spáchané skutky, ku ktorým som sa v celom rozsahu priznal a tieto úprimne oľutoval.

Týmto vyjadrením sa domáham, aby odvolací súd odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.“

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátora zotrvali procesné strany na svojich písomných návrhoch.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Trestného poriadku (v texte tohto rozhodnutia aj len „Tr. por.“), na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokoch rozsudku okresného súdu o uložených trestoch, z obsahu odvolania a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe preskúmania veci odvolací súd zistil, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., ktoré vyhlásenie okresný súd prijal podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Na základe tohto postupu okresný súd rozhodol napadnutým rozsudkom o vine obžalovaného, ktoré rozhodnutie o vine je nenapadnuteľné odvolaním. Preto prieskumná povinnosť odvolacieho súdu sa v tomto prípade nemohla vzťahovať na výrok o vine obžalovaného.

Z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora proti výrokom napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste obžalovanému vyplýva, že prokurátor namietal, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je neprimerane mierny, teda existenciu väd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Prokurátor tiež namietal neuloženie ochranného opatrenia - ochranného dohľadu obžalovanému.

Na základe preskúmania správnosti odvolaním prokurátora napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o uloženom treste odňatia slobody, senát odvolacieho súdu dospel k záveru o nedôvodnosti odvolacích námietok prokurátora.

Pokiaľ ide o odvolaním prokurátora namietanú neprimeranú miernosť uloženého trestu odňatia slobody, z odôvodnenia podaného odvolania nevyplývajú žiadne námietky vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré viedli okresný súd k uloženiu predmetného trestu odňatia slobody. Na základe preskúmania veci ani odvolací súd nezistil, že by okolnosti, z ktorých okresný súd vychádzal pri ukladaní tohto trestu obžalovanému nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd v prejednávanom prípade pri ukladaní konkrétneho druhu a výmery trestu dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona s prihliadnutím na účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. Odvolací súd považuje za potrebné vysloviť názor, podľa ktorého na okolnosti,

uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 nie je možné prihladať mechanicky, ale v kontexte prejednávaneho prípadu je potrebné priradiť im rozumný význam pre potreby naplnenia účelu trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v zmysle uvedeného.

Podľa názoru odvolacieho súdu argumentácia okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. poriadku poskytuje jasné a zrozumiteľné odpovede ohľadom všetkých podstatných skutkových a právnych okolností významných pre rozhodnutie o uloženom treste odňatia slobody.

Podstata odôvodnenia odvolania prokurátora spočívala v tom, že podľa názoru prokurátora okresný súd nesprávne vyhodnotil skutočnosti, že obžalovaný bol doposiaľ už viackrát súdne trestaný, pričom už bol odsúdený tak za trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, ako aj za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a), b) Trestného zákona, v prvom prípade bolo upustené od ukladania súhrnného trestu vzhľadom na uložený nepodmienečný trest a v ďalšom prípade, pri trestnom čine nebezpečného vyhrážania mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere jeden rok a štyri mesiace.

Odvolací súd k tomu uvádza, že okresný súd po materiálnej stránke v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zák. správne prihladol na to, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval a na skutočnosť, že obžalovaný urobením vyhlásenia o vine, ktoré okresný súd prijal, významným spôsobom napomohol súdu pri objasňovaní trestnej činnosti v zmysle § 36 písm. n) Tr. zák. Túto okolnosť je nevyhnutné aj podľa názoru odvolacieho súdu významným spôsobom zohľadňovať pri ukladaní trestu.

Pokiaľ ide o závažnosť trestných činov obžalovaného na základe zistených skutočností prípadu, významných pre určenie druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1, 4 Tr. zák., odvolací súd poukazuje na to, že samotná závažnosť spáchaných trestných činov je vyjadrená ich trestnou sadzbou, zakotvenou v osobitnej časti Trestného zákona. Na základe okresným súdom správne zistených skutočností, významných pre posúdenie závažnosti spáchaných trestných činov, v posudzovanom prípade ani odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by viedli k záveru o ich zvýšenej závažnosti nad rámec skutkovou podstatou spáchaných činov predpokladanej základnej závažnosti činov. Okolnosť, že z poznatkov o osobe obžalovaného možno dôvodne vyvodiť existenciu určitých sklonov k porušovaniu záujmov chránených Trestným zákonom, okresný súd nepochybne zohľadnil v tom, že obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a prihladol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Zároveň prihladol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a správne podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody. Tu je potrebné zdôrazniť, že obžalovanému, vzhľadom k jeho recidíve trestnej činnosti, bol uložený trest v najprísnejšej forme, a to trest odňatia slobody bez podmiennečného odkladu jeho výkonu.

S poukazom na uvedené podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd správne pri ukladaní trestu obžalovanému zohľadnil nielen skutočnosti v neprospech obžalovaného, ako ich uvádzal prokurátor, ale aj tie v jeho prospech a obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby v trvaní 10 mesiacov, zohľadňujúc pritom aj súbežné uloženie trestu prepadnutia vecí a ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou obžalovanému. Preto odvolací súd nedospel k záveru o existencii odvolaním prokurátora uplatneného dôvodu odvolania podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda, že obžalovanému v prejednávanom prípade mal byť okresným súdom uložený neprimerane mierny trest odňatia slobody.

K odvolacej námietke prokurátora ohľadom neuloženia ochranného dohľadu obžalovanému, podľa záveru odvolacieho súdu okresným súdom správne zistené okolnosti prípadu a poznatky o osobe obžalovaného, na ktoré okresný súd poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, nedávajú odôvodnený podklad k tomu, aby bolo v prípade obžalovaného nutné pôsobiť na neho aj výkonom ochranného dohľadu. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie ochranného dohľadu v posudzovanom prípade nie je v zmysle § 76 ods. 1 Tr. zák. obligatórne. Ide o možnosť, nie povinnosť súdu uložiť tento druh ochranného opatrenia. Podľa názoru odvolacieho súdu záver okresného súdu, ktorý ochranný dohľad obžalovanému neuložil, avšak uložil ochranné liečenie protialkoholické, je správny a odôvodnený aj záverom znalca, ktorý obžalovanému navrhol uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou

formou a v prípade abstinencie od alkoholu obžalovaným hodnotil u neho prognózu ako priaznivú. Preto odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti aj tejto odvolacej námietky prokurátora.

Následne odvolací súd preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu aj z hľadiska existencie prípadných chýb, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371

ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zisti, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.